

Forældremyndighed - Grækenland

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvad indebærer begrebet "forældremyndighed" i praksis? Hvilke rettigheder og pligter har indehaveren af forældremyndigheden?
- 2 Hvem har normalt forældremyndigheden over et barn?
- 3 Kan der udpeges en anden person i stedet for forældrene, hvis disse ikke kan eller ikke ønsker at udøve forældremyndigheden over deres børn?
- 4 Hvordan reguleres spørgsmålet om forældremyndigheden, hvis forældrene bliver skilt, eller deres forhold opløses?
- 5 Hvilke formaliteter skal overholdes, for at en aftale mellem forældrene om forældremyndighed bliver juridisk bindende?
- 6 Hvilke alternative konfliktløsningsmuligheder findes der, hvis forældrene ikke kan nå til enighed om en aftale om forældremyndigheden?
- 7 Hvilke spørgsmål vedrørende barnet kan dommeren afgøre, hvis forældrene går til domstolene?
- 8 Hvis den ene af forældrene får tilkendt forældremyndigheden alene, betyder det så, at vedkommende kan træffe beslutninger om alle forhold omkring barnet uden først at rådføre sig med den anden part?
- 9 Hvad betyder det i praksis, hvis domstolen tillægger forældrene fælles forældremyndighed over et barn?
- 10 Til hvilken domstol eller anden myndighed skal jeg indgive anmodning om forældremyndighed? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min anmodning?
- 11 Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde? Findes der en hasteprocedure?
- 12 Kan jeg få retshjælp?
- 13 Kan en afgørelse om forældremyndighed appelleres?
- 14 I visse tilfælde kan det være nødvendigt at gå til en domstol eller en anden myndighed for at få en retsafgørelse om forældremyndighed fuldbyrdet. Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde?
- 15 Hvad skal jeg gøre for at få en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet af en domstol i en anden medlemsstat, anerkendt og fuldbyrdet i denne medlemsstat?
- 16 Til hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg henvende mig for at gøre indsigelse mod en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i disse tilfælde?
- 17 Hvilken lovgivning finder anvendelse i en sag om forældremyndighed, hvor barnet eller parterne ikke bor i denne medlemsstat eller er af forskellig nationalitet?



1 Hvad indebærer begrebet "forældremyndighed" i praksis? Hvilke rettigheder og pligter har indehaveren af forældremyndigheden?

Forældreansvar er en ret og en forpligtelse for begge forældre. Det dækker forsørgelse af det mindreårige barns person, forvaltning af barnets formue og repræsentation af barnet i ethvert spørgsmål og enhver transaktion eller tvist, der vedrører barnet eller barnets formue. Forældreansvar sikrer derfor beskyttelse af den mindreåriges personlige rettigheder og formueretlige rettigheder.

2 Hvem har normalt forældremyndigheden over et barn?

Forældreansvar udøves af de to forældre i fællesskab. Enhver beslutning, der træffes af forældrene om udøvelsen af forældreansvar, skal ske under hensyntagen til barnets tarv.

3 Kan der udpeges en anden person i stedet for forældrene, hvis disse ikke kan eller ikke ønsker at udøve forældremyndigheden over deres børn?

Er en af forældrene ude af stand til at udøve forældreansvar af praktiske årsager (f.eks. hospitalsindlæggelse, frihedsberøvelse) eller af juridiske grunde (inhabilitet), forbliver den pågældende forælder simpel rettighedsindehaver, mens forældreansvaret alene udøves af den anden forælder.

Hvis ingen af forældrene er i stand til at udøve forældreansvar, sættes et mindreårigt barn under værgemål, idet forældrene som rettighedsindehavere blot bevarer forældreansvaret, selv om de er ude af stand til at udøve det.

4 Hvordan reguleres spørgsmålet om forældremyndigheden, hvis forældrene bliver skilt, eller deres forhold opløses?

I tilfælde af skilsmisse eller separation og under forudsætning af, at begge forældre er i live, afgøres spørgsmålet om forældreansvar af retten. Forældreansvaret kan tildeles en af forældrene eller begge forældre i fællesskab, hvis de er enige og samtidig fastsætter barnets bopæl. Retten kan træffe anden afgørelse og kan navnlig dele udøvelsen af forældreansvaret mellem forældrene eller overlade det til tredjemand.

5 Hvilke formaliteter skal overholdes, for at en aftale mellem forældrene om forældremyndighed bliver juridisk bindende?

Hvis en domstol skal afgøre spørgsmålet om udøvelse af forældreansvaret, f.eks. i tilfælde af skilsmisse eller separation, tager den hensyn til eventuelle aftaler mellem forældrene, men sådanne aftaler er ikke bindende for domstolen. Aftaler af denne art er ikke underlagt særlige formaliteter, dog forudsat at de lovligt er bragt til rettens kendskab. Den almindelige fremgangsmåde er at fremlægge et dokument, der er udarbejdet af de interesserede parter, og som indeholder aftalen mellem dem. Dette er udtrykkeligt fastsat ved lov i tilfælde af skilsmisse efter fælles overenskomst mellem forældre med mindreårige børn, hvor en skriftlig aftale mellem forældrene om afklaring af spørgsmålet om forældreansvaret for deres børn og samvær med dem skal forelægges for retten.

I alle andre henseender kan forældre uformelt aftale udøvelsen af forældreansvaret uden at overholde nogen formalia eller følge en formel procedure for dermed at dele ansvaret mellem sig i praksis, således at ét aspekt bliver varetaget af den ene af forældrene og et andet af den anden. F.eks. kan den ene forælder have forældreansvar for barnet, og den anden kan forvalte den mindreåriges formue og repræsentere dennes interesser.

6 Hvilke alternative konfliktløsningsmuligheder findes der, hvis forældrene ikke kan nå til enighed om en aftale om forældremyndigheden?

Hvis forældrene ikke kan nå til enighed om spørgsmålet om forældreansvar, og det er til barnets bedste, at der træffes en afgørelse, vil sagen blive behandlet i retten. Mægling er et alternativt middel til konfliktløsning.

7 Hvilke spørgsmål vedrørende barnet kan dommeren afgøre, hvis forældrene går til domstolene?

Når forældrene er uenige om et særligt problem i forbindelse med udøvelsen af deres forældreansvar og indbringer sagen for retten, kan retten kun træffe afgørelse om det pågældende spørgsmål. Det kan være ethvert spørgsmål, der måtte opstå under udøvelsen af forældreansvar, og som skaber uenighed mellem forældrene, idet de hver især fastholder deres egen mening, så den løsning er til barnets bedste. Det kan være objektivt alvorligt, f.eks. valg af et fornavn og accept af en operation osv., eller det kan være et spørgsmål uden større objektiv betydning, men som forældrene anser for vigtigt nok til at indbringe for retten.

8 Hvis den ene af forældrene får tilkendt forældremyndigheden alene, betyder det så, at vedkommende kan træffe beslutninger om alle forhold omkring barnet uden først at rådføre sig med den anden part?

Ja, i princippet, for så vidt spørgsmålet er omfattet af forældreansvaret for barnet, som er tildelt den ene af forældrene. Forældrene kan altid vælge ikke at benytte rettens løsning om tildeling af hele forældreansvaret til en af forældrene. Selv efter at retten har afsagt dom, kan de nemlig aftale at benytte en anden ordning, som giver den anden forælder en rolle i forsørgelsen af barnet, naturligvis under forudsætning af, at denne ordning er til barnets bedste.

9 Hvad betyder det i praksis, hvis domstolen tillægger forældrene fælles forældremyndighed over et barn?

Det betyder, at beslutninger i relation til pasning af barnet skal træffes af forældrene i fællesskab.

10 Til hvilken domstol eller anden myndighed skal jeg indgive anmodning om forældremyndighed? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min anmodning?

Den kompetente domstol er altid domstolen i første instans med ét medlem (*μονομελές πρωτοδικείο*). Begæringer skal indgives til den ret, som har kompetence på det pågældende sted, og skal forkyndes for sagsøgte. De dokumenter, der tjener som begrundelse for begæringen, skal også forelægges for retten.

11 Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde? Findes der en hasteprocedure?

Domstolen i første instans med ét medlem træffer afgørelse i overensstemmelse med en særlig procedure, der er fastsat i artikel 681 (B) og (C) i den civile retsplejelov. Proceduren bygger på proceduren for arbejdskonflikter for at fremskynde sagsbehandlingen. Primært på grund af den personlige karakter af tvister om forældreansvar anvendes der også visse bestemmelser fra proceduren i ægteskabssager og regler for procedurer for frivillig retspleje vedrørende den undersøgende myndighed og bevisoptagelse på rettens foranledning. Men når tvister vedrørende udøvelsen af forældreansvar er knyttet til en af de ægteskabelige tvister, som er omhandlet i artikel 592, stk. 1, i den civile retsplejelov (f.eks. skilsmisse og omstødelse af ægteskab) eller tvister som omhandlet i artikel 614, stk. 1, (f. eks. bestemmelse af faderskab), skal retten anvende den procedure, der er fastsat i artikel 598612 og 616622. Hastesager kan behandles med midlertidige foranstaltninger (*ασφαλιστικά μέτρα*) og nødsituationer gennem foreløbige retsmidler (*προσωρινή διαταγή*).

12 Kan jeg få retshjælp?

Ja, på de almindelige betingelser for retshjælp.

13 Kan en afgørelse om forældremyndighed appelleres?

En retsafgørelse om forældreansvar kan tilbagekaldes eller ændres, hvis der er sket en ændring af de omstændigheder, der fik retten til at træffe afgørelse, som den gjorde. Ellers kan en afgørelse om forældreansvar anfægtes ved alle de almindelige retsmidler (appel vedrørende faktiske og retlige spørgsmål (*έφεση*), appel vedrørende lovgivning alene (kassationsappel, *αναίρεση*), anmodning om genoptagelse (*ανακοπή ερημοδικίας*) og fornyet prøvelse (*αναψηλάφηση*)) i overensstemmelse med de sædvanlige krav.

14 I visse tilfælde kan det være nødvendigt at gå til en domstol eller en anden myndighed for at få en retsafgørelse om forældremyndighed fuldbyrdet. Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde?

En afgørelse om forældreansvar kan fuldbyrdes i henhold til artikel 950 i den civile retsplejelov, hvis den også pålægger forpligtelser, dvs. at den ikke kun løser spørgsmålet om forældreansvaret for et mindreårigt barn eller om samvær med barnet, men også indeholder et krav om udlevering eller tilbagegivelse af barnet eller fastsætter de nærmere bestemmelser for samvær eller forbyder parterne at træffe modsatrettede foranstaltninger. Navnlig gælder det a) i tilfælde af en retsafgørelse om udlevering eller tilbagegivelse af et barn, at den forælder, som har barnet, skal handle efter rettens bestemmelse, og såfremt den pågældende ikke efterkommer rettens afgørelse, kan det i samme afgørelse bestemmes, at der automatisk pålægges en bøde på op til 50 000 EUR, der skal betales til den person, som forlanger barnet udleveret eller tilbagegivet, eller en midlertidig tilbageholdelse i op til et år eller begge sanktioner sammen (indirekte fuldbyrdelse (*έμμεση εκτέλεση*)), og b) i tilfælde af, at en forælders ret til samvær med barnet forhindres, at afgørelsen om samvær kan indeholde en trussel om bøde og tilbageholdelse mod den person, der forhindrer samværet (supplerende fuldbyrdelse (*αναπληρωματική εκτέλεση*)).

15 Hvad skal jeg gøre for at få en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet af en domstol i en anden medlemsstat, anerkendt og fuldbyrdet i denne medlemsstat?

Retsafgørelser vedrørende forældreansvar afsagt i andre medlemsstater anerkendes uden videre af de græske forvaltningsmyndigheder. Græske domstole har kompetence til at træffe afgørelse om gyldigheden af en udenlandsk retsafgørelse eller om en anmodning om anerkendelse af en udenlandsk dom uden en forudgående undersøgelse af domsstatens kompetence. Når der søges anerkendelse i Grækenland, kan de græske domstole afvise at anerkende en retsafgørelse om forældreansvar, når: a) det er i strid med almindelige nationale retsprincipper, idet der dog altid skal tages hensyn til barnets tarv, eller b) det er uforeneligt med en afgørelse om forældreansvar, der efterfølgende er truffet af græske domstole. I tilfælde, hvor de har kompetence i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 på grundlag af barnets bopæl, kan de græske domstole som retterne i den medlemsstat, hvor der søges anerkendelse, endvidere afgøre spørgsmålet om forældreansvar for barnet ved senere at træffe deres egen afgørelse i sagen uden en forudgående undersøgelse af domsstatens kompetence og den bindende karakter af dennes dom (om den f.eks. kan appelleres).

16 Til hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg henvende mig for at gøre indsigelse mod en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i disse tilfælde?

I de beskrevne tilfælde ligger kompetencen hos domstolen i første instans med ét medlem, der behandler sagen på grundlag af den relevante procedure for den pågældende type tvist.

17 Hvilken lovgivning finder anvendelse i en sag om forældremyndighed, hvor barnet eller parterne ikke bor i denne medlemsstat eller er af forskellig nationalitet?

Relationerne mellem forældre og barn er reguleret af følgende, i prioriteret rækkefølge: (1) lovgivningen, der gælder for deres sidste fælles nationalitet, (2) lovgivningen, der gælder for deres sidste fælles faste bopæl, (3) lovgivningen, der gælder for barnets nationalitet.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 21/10/2016